EUROOPA KESKPANK

EUROSÜSTEEM

EUROOPA KESKPANGA ARVAMUS,

18. detsember 2013,

riigirahanduse kohta

(CON/2013/91)

Sissejuhatus ja õiguslik alus

25. oktoobril 2013 sai Euroopa Keskpank (EKP) Eesti rahandusministeeriumilt taotluse avaldada arvamust seoses riigieelarve seaduse[1] eelnõuga (edaspidi „seaduseelnõu"). Seaduseelnõu hõlmab Eesti Panga seaduse muudatust.

EKP arvamuse andmise pädevus põhineb Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 127 lõikel 4 ja artikli 282 lõikel 5 ning nõukogu 29. juuni 1998. aasta otsuse 98/415/EÜ (riikide ametiasutuste konsulteerimise kohta Euroopa Keskpangaga seoses õigusaktide eelnõudega)[2] artikli 2 lõike 1 kolmandal taandel, kuna seaduseelnõu käsitleb Eesti Panka. EKP nõukogu on käesoleva arvamuse vastu võtnud kooskõlas Euroopa Keskpanga kodukorra artikli 17.5 esimese lausega.

1. Seaduseelnõu eesmärk

1.1 Seaduseelnõu peamine eesmärk on sätestada riigi rahanduse jätkusuutlikkuse põhimõtted seaduses. Seaduseelnõu võtab üle nõukogu 8. novembri 2011. aasta direktiivi 2011/85/EL liikmesriikide eelarveraamistiku nõuete kohta[3] ning järgib seadusandlusega seotud kohustusi, mis tulenevad majandus- ja rahaliidu stabiilsuse, koordineerimise ja juhtimise lepingust[4] (edaspidi „TSCG") ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta määrusest (EL) nr 473/2013 euroala liikmesriikide eelarvekavade seire ja hindamise ning nende ülemäärase eelarvepuudujäägi korrigeerimise tagamise ühiste eeskirjade kohta[5]. Seaduseelnõu eesmärk on ka tagada kooskõla nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrusega (EÜ) nr 1466/97 eelarveseisundi järelevalve ning majanduspoliitika järelevalve ja kooskõlastamise tõhustamise kohta,[6] nõukogu 7. juuli 1997. aasta määrusega (EÜ) nr 1467/97 ülemäärase eelarvepuudujäägi menetluse rakendamise kiirendamise ja

1 1999. aasta riigieelarve seadus (RT I 1999, 55, 584); võetakse uuesti vastu.

2 EÜT L 189, 3.7.1998, lk 42.

3 ELT L 306, 23.11.2011, lk 41.

4 25 liikmesriiki allkirjastasid TSCG 2. märtsil 2012. See jõustus 1. jaanuaril 2013, kuna 12 euroala liikmesriiki olid selleks kuupäevaks esitanud oma ratifitseerimisdokumendid. Eesti ratifitseerimisseadus jõustus 18. novembril 2012.

5 ELT L 140, 27.5.2013, lk 11.

6 EÜT L 209, 2.8.1997, lk 1.

selgitamise kohta[7] ning Euroopa Liidus kasutatava Euroopa rahvamajanduse ja regionaalse arvepidamise süsteemiga. Seaduseelnõu jõustumine on ette nähtud 1. jaanuaril 2014.

Direktiivi 2011/85/EL artikli 4 lõike 5 kohaselt peavad liikmesriigid määrama kindlaks makromajandus- ja eelarveprognooside koostamise eest vastutava institutsiooni ning artikli 4 lõike 6 kohaselt tuleb makromajandus- ja eelarveprognoose hinnata regulaarselt, erapooletult ja ulatuslikult. Seaduseelnõu paneb prognooside koostamise kohustuse rahandusministeeriumile ning makromajandus- ja rahandusprognooside hindamise kohustuse Eesti Pangale, kes peab vormistama oma hinnangu mittesiduva arvamusena. Eesti Pank peab vastu võtma arvamuse ka eelarvestrateegia eesmärkide ja nende tegeliku saavutamise kohta. Tasakaalus eelarve on olnud fundamentaalse põhimõttena kehtestatud Eesti riigieelarve strateegias. Kooskõlas TSCGga kehtestatakse see nüüd põhiseaduslikus seaduses[8]. Seaduseelnõus sätestatakse ka TSCG artikli 3 lõike 1 punktis e nõutud automaatne korrigeerimismehhanism. Direktiivi 2011/85/EL osas sätestab seaduseelnõu eelarveraamistiku miinimumnõuded. Eelarve seisukohast hõlmab seaduseelnõu eelarve koostamise ja strateegilise juhtimise põhimõtteid; samuti sätestab see järgmise nelja aasta kululaed ja reguleerib krediidiriski võtmist riigi poolt.

1.2 Seaduseelnõu täpsustab ka Rahvusvahelise Valuutafondi (IMF) poolt Eesti Vabariigile määratud laenueriõiguste (SDR) kuuluvust Eesti Pangale[9].

2. Üldised märkused

2.1 Kooskõlas nõukogu otsuse 98/415/EÜ artikli 2 lõikega 1 konsulteerivad riikide asjaomased ametiasutused vastavalt asutamislepingule EKPga iga selle pädevusse kuuluva õigusakti eelnõu puhul, välja arvatud juhul, kui selliste eelnõude ainsaks eesmärgiks on ühenduse direktiivide ülevõtmine liikmesriikide õigusesse. TSCG ja direktiivi 2011/85/EL ülevõtmisel antakse Eesti Pangale ülesanne seoses makromajandus- ja rahandusprognoosidega. EKP kasutab võimalust anda oma arvamus seaduseelnõu kohta, mille eesmärgiks on viia riigi rahandusraamistik paremini kooskõlla liidu tugevdatud juhtimisraamistikuga ja riigirahanduse jätkusuutlikkusega.

2.2 Kuigi Eesti suhtes ei kohaldata ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust, on seaduseelnõu jõustamine oluline Eesti õigusraamistiku ajakohastamisel seoses eelarvemenetlusega.

3. Tasakaalus eelarve reegli ja korrigeerimismehhanismi kehtestamise vorm

3.1 TSCG artikli 3 lõike 2 kohaselt peab eelarve tasakaalu reegel riigi seaduses kehtima „siseriiklikus õiguses siduvate ja püsivate, eelistatavalt põhiseaduslike sätetena, või tagatakse muul viisil nendest täies ulatuses kinnipidamine kogu siseriikliku eelarvemenetluse käigus”. Kooskõlas komisjoni

---

7 EÜT L 209, 2.8.1997, lk 6.

8 Eesti Vabariigi põhiseaduse § 104 kohaselt saab mitmeid seaduseid, sh riigieelarve seadus ja Eesti Panga seadus, vastu võtta ja muuta üksnes Riigikogu koosseisu häälteeenamusega. Sellistele seadustele osutatakse kui põhiseaduslikele seadustele.

9 Vt ka arvamus CON/2011/97. Kõik EKP arvamused on avaldatud EKP veebilehel www.ecb.europa.eu.

teatisega „Riikide eelarve korrigeerimise mehhanismide ühispõhimõtted”[10] (edaspidi “ühispõhimõtted”), mis on vastu võetud kooskõlas TSCG artikli 3 lõikega 2, „peaks korrigeerimismehhanismide õiguslik seisund olema selline, et nende sätteid ei saa muuta üksnes tavalise eelarveõigusega.”[11].

3.2 EKP märgib, et seaduseelnõu kujutab endast põhiseaduslikku õigusakti, mis on kooskõlas TSCG poolt nõutava asukohaga Eesti seaduste hierarhias.

4. Korrigeerimismehhanismi olemus

4.1 TSCG artikli 3 lõike 1 punkti e kohaselt peab oluline kõrvalekalle keskpikast eelarve-eesmärgist käivitama automaatse korrigeerimismehhanismi või parandusmeetmete rakendamise. Korrigeerimismehhanismis peab sisalduma kohustus võtta meetmeid kõrvalekalde parandamiseks kindlaksmääratud aja jooksul. Ühispõhimõtte 4 kohaselt peab korrigeerimise ulatuse ja ajavahemiku eelnevalt kindlaks määrama eeskirjadega, millega piiratakse, kuid ei välistata täielikult kaalutlusõigust olulise eelarvest kõrvalekaldumise vastaste meetmete kavandamisel. Lisaks eeldatakse, et liikmesriik taastab keskpika eesmärgi järgimise mõistliku kiirusega, mis reeglina tähendab kõrvalekaldele järgnevat aastat või sellele järgnevat aastat.

4.2 EKP toetab seaduseelnõu sätestust, mille kohaselt automaatne korrigeerimismehhanism käivitub eelarvepositsiooni tasakaalu nõudest kõrvalekaldumisel. Rahandusminister peab esitama aruande valitsusele koos ettepanekuga eelarvepositsiooni parandamise kohta. Väikese kõrvalekalde korral käivitatakse korrigeerimismehhanism valitsuse kaalutlusotsusel. Korrigeerimismehhanism on kohustuslik, kui kõrvalekalle ületab 0,5% SKPst.

4.3 Seaduseelnõus sätestatakse ka vabastusklausel, mille puhul ei pruugi korrigeerimismehhanismi rakendada, kui esinevad stabiilsuse ja kasvu paktis nimetatud erakorralised asjaolud. Ühispõhimõte 6 määratleb „erandlikud asjaolud” kooskõlas stabiilsuse ja kasvu paktiga. Samas on selge, et korrigeerimismehhanismi peatamine vabastusklausli alusel saab olla ainult ajutine; kui vabastusklausel ei ole enam kohane, peab korrigeerimismehhanism sätestama vähima struktuurse korrigeerimise, järgides stabiilsuse ja kasvu pakti alammäära. Lisaks peab liikmesriik sel juhul vastu võtma eelarvete korrigeerimise kava, mis on korrigeerimisperioodi jooksul siduv. Seaduseelnõu menetlemisel tuleks pöörata ühispõhimõttele 6 rohkem tähelepanu.

5. Eesti Panga täiendavad ülesanded

5.1 Seaduseelnõuga antakse Eesti Pangale ülesanne koostada arvamus makromajandus- ja rahandusprognoosi kohta. Vastav paragrahv lisatakse ka Eesti Panga seadusesse, milles täpsustatakse Eesti Panga kohustust vastu võtta arvamus makromajandus- ja rahandusprognoosi kohta kahe nädala jooksul alates selle avaldamisest. Eesti Pank peab esitama arvamuse ka

10 COM (2012) 342 final.

11 Vt TSCG artikli 3 lõike 1 punkt e.

eelarvestrateegias ja stabiilsusprogrammis kajastatud valitsussektori struktuurse eelarvepositsiooni eesmärkide kohta, lähtudes seaduseelnõus sätestatud tasakaalu reeglist. Samuti peab Eesti Pank esitama oma arvamuse struktuurse eelarvepositsiooni eesmärgi saavutamise kohta pärast riigi majandusaasta koondaruande valmimist. Eesti Panga avaldatud arvamus ei ole siduv, kuid selle arvestamata jätmist peab valitsus põhjendama.

5.2 Ilma et see mõjutaks EKP nõukogu pädevust Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanga põhikirja (edaspidi „EKPSi põhikirja") artikli 14.4 alusel, võivad riikide keskpangad (RKPd) täita EKPSi põhikirjas sätestamata funktsioone, kui see ei sega EKPSi eesmärke ja ülesandeid ning ei takista EKPSi ülesannete sõltumatut täitmist RKP poolt[12].

5.3 Seaduseelnõus sätestatud Eesti Panga roll tulenevalt TSCG artikli 3 lõikest 2 tähendaks, et kooskõlas ühispõhimõttega 7 peaks Eesti Pank korrigeerimismehhanismi usaldusväärsuse ja läbipaistvuse toetamiseks jälgima riigieelarve menetluses sisse viidud arvudes väljendatud eelarve-eeskirjade järgimist ja eelarve mitmeaastases planeerimises sisalduva keskpika eelarveeesmärgi täitmist ning avaldama hinnanguid järgmise kohta: a) asjaolude esinemine, millest tuleneb korrigeerimismehhanismi käivitamine; b) korrigeerimise vastavus riigi eeskirjadele ja kavadele; c) asjaolude esinemine, millest tuleneb vabastusklausli kasutamine, pikendamine või lõpetamine. Samuti tähendaks seaduseelnõus sätestatud Eesti Panga roll tulenevalt määruse (EL) nr 473/2013 artikli 5 lõikest 2, et Eesti Pank peaks lisaks käesolevas punktis osutatud eelarvereeglite järgimise kontrollimisele hindama muu hulgas eelarveasjaolusid laiemalt ühispõhimõtte 7 kohaselt[13]. Lisaks paneb seaduseelnõu Eesti Pangale üldise vastutuse hinnata valitsussektori eelarve planeerimiseks koostatud makromajandus- ja rahandusprognoose.

5.4 Teatavasti jälgivad RKPd eri liiki teavet, et kohaselt hinnata rahapoliitika seisukohalt asjakohast toimuvat ja tulevast arengut. Eelarvearengu jälgimise ülesannet täidab RKP regulaarselt selleks, et hinnata kohaselt rahapoliitika kursi võtmist. Lisaks võib RKP oma jälgimistegevuse ja oma soovituste sõltumatuse alusel esitada seisukohti asjakohase fiskaalarengu kohta, et anda oma panus Euroopa rahaliidu kohasesse toimimisse. Seetõttu on täielik juurdepääs asjaomastele riigirahanduse andmetele fiskaalarengu jälgimise aluseks eurosüsteemi keskpankade poolt rahapoliitika eesmärkidel. Eesti Pank peaks säilitama oma senise rolli valitsuse finantsstatistika koostamisel ja kvaliteedi hindamisel kooskõlas nõukogu 25. mai 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 479/2009 (Euroopa Ühenduse asutamislepingule lisatud ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlust käsitleva protokolli kohaldamise kohta)[14], suunisega EKP/2013/23 valitsuse finantsstatistika kohta ja 24.

12 Vt arvamuse CON/2013/56 punkt 2.

13 Artikli 5 lõike 2 kohaselt hõlmaksid need hinnangud: „a) selliste asjaolude esinemist, mis viib eelarvepuudujäägi korrigeerimise mehhanismi kasutuselevõtmiseni märkimisväärse kõrvalekalde korral keskpika perioodi eesmärgist või selle saavutamiseks vastuvõetud kohandamiskavast kooskõlas määruse (EÜ) nr 1466/97 artikli 6 lõikega 2; b) seda, kas eelarve korrigeerimine edeneb vastavalt riigisisestele eeskirjadele ja kavadele; c) määruse (EÜ) nr 1466/97 artikli 5 lõike 1 kümnendas lõigus osutatud selliste asjaolude ilmnemist ja lõppemist, mis lubavad ajutist kõrvalekaldumist keskpika perioodi eelarve-eesmärgi saavutamiseks vastuvõetud kohandamiskavast, eeldusel et selline kõrvalekaldumine ei ohusta riigi rahanduse jätkusuutlikkust keskpikal perioodil."

14 ELT L 145, 10.6.2009, lk 1.

aprilli 2013. aasta vastastikuse mõistmise memorandumiga koostöö kohta Euroopa statistikasüsteemi (ESS) ja EKPSi liikmete vahel[15].

5.5 Samas, nagu on osutatud EKP hiljutises arvamuses, ei tohiks EKP roll minna kaugemale jälgimistegevusest, mis tuleneb tema rahapoliitika pädevuse teostamisest või on sellega (otseselt või kaudselt) seotud[16]. EKP on seisukohal, et kui RKP hakkab osalema määruse (EL) nr 473/2013 artiklis 5 ja direktiivi 2011/85/EL artiklis 4 sätestatud jälgimistegevuses, tuleneb sellest risk rahapoliitika pädevusele ja RKP sõltumatusele. Sellega võivad kaasneda riskid tema rahapoliitika teostamise pädevusele muu hulgas järgmistel põhjustel. Esiteks, seoses osalemisega makromajanduslikes prognoosides kooskõlas direktiiviga 2011/85/EL võib RKP sattuda riigi või Euroopa institutsioonide juhiste või kontrolli objektiks direktiivi 2011/85/EL artikli 4 lõike 5 alusel[17]. Selle tulemusena võib RKP-lt nõuda majandusliku ettevaate seisukoha avaldamist teistsuguste põhimõtete ja/või ajakava alusel, kui seda on majandusprojektsioonide ajakava, mida peetakse kohaseks rahapoliitika eesmärkidel. See kahjustaks RKP sõltumatust.

Teiseks võib eelarvepoliitika hindamise säte[18], millega antakse pädevus avaldada avalikke arvamusi valitsuse poliitika kohta, asetada RKP olukorda, mis võib regulaarselt vastanduda eelarvepoliitika kujundamisega. Rahandus- ja makromajandusliku arengu majanduslik hindamine ei ole kunagi täielikult mehhaaniline ja osaliselt on alati tegemist kaalutlusotsusega. Seetõttu võib see kergelt sattuda poliitilisse vastuollu. See võib omakorda mõjutada nii RKP ja valitsuse suhteid kui ka avalikku arvamust RKP kohta ning rikkuda sõltumatust. Üldiselt on RKP pädevus hinnata prognoose ja eelarve arengut mõistetav kui RKP funktsioon eelarvepoliitika menetluses. Kuna RKP-le antakse kaasvastutus eelarvepoliitika eest, ähmastub institutsionaalne vahe eelarve- ja rahapoliitika vahel.

5.6. EKP märgib, et kuna prognooside koostamise kohustus on seaduseelnõu kohaselt pandud rahandusministeeriumile, on ebatõenäoline, et Eesti Pank satuks riigi või Euroopa institutsioonide juhiste või kontrolli objektiks direktiivi 2011/85/EL artikli 4 lõike 5 alusel. Muude määruse (EL) nr 473/2013 artiklis 5 ja direktiivi 2011/85/EL artiklis 4 osutatud tegevuste osas leiab EKP, et need ülesanded raskendavad Eesti Panga esmase pädevuse teostamist eelmises punktis osutatud põhjustel.

5.7 Seetõttu soovitab EKP konsulteerival asutusel veel kord kaaluda seaduseelnõuga uute ülesannete panemist Eesti Pangale. Selle taustal rõhutab EKP, et rakendusnõuetes soovitatakse koostada ulatuslik tegevusjuhend, mis hõlmab kõiki asjaomaseid õigussätteid ja menetlusi, mis moodustavad

---

15 Avaldatud veebilehel www.ecb.europa.eu. Vastastikuse mõistmise memorandum lihtsustab tihedat koostööd ESSi ja EKPSi liikmete vahel jagatud vastutus- või ühishuvi valdkondades, millega suureneb potentsiaalne sünergia ka valitsuse finantsstatistika koostamisel.

16 Vt arvamuse CON/2012/105 punkt 4.3.

17 Vt ka „Specifications on the implementation of the „two-pack" ning „Guidelines on the format, content of draft budgetary plans, economic partnership programmes and debt issuance reports", 1. juuli 2013 (edaspidi "Rakendusnõuded"). Avaldatud Euroopa Komisjoni veebilehel www.ec.europa.eu.

18 Eelkõige sätted, mis on seotud muu hulgas korrigeerimismehhanismi käivitamise asjaoludega, eelarve korrigeerimise ja keskpikkade eesmärkide või korrigeerimisest kõrvalekalletega. See hõlmab ka vabastusklausli kaalutlusi, mille kohaselt eelarvepositsiooni tasakaalust kõrvalekalle võib seatud piirmäära ületada erakorraliste asjaolude korral.

sõltumatute makromajanduslike prognooside koostamise ja/või heakskiitmise raamistiku[19] ning aitavad muu hulgas kaasa prognooside õigeaegsele avaldamisele, et toetada riigieelarve menetluse asjakohaseid etappe. Seaduseelnõus tuleb eristada vastutusvaldkonnad, mis kuuluvad valitsusele, kellel on ainupädevus TSCG ja määruse (EL) nr 473/2013 järgimise osas, ja RKP-le, kes ei tohiks fiskaalpoliitika jälgimises ületada rahapoliitika eesmärkide jaoks vajalikku piiri.

6. Eesti Panga finantssõltumatus ja keskpangarahastamise keeld

6.1 Ilma et see mõjutaks tähelepanekuid Eesti Pangale seaduseelnõuga antud uute ülesannete kohta, kordab EKP Eesti Panga seniste rahapoliitikaga seotud kohustuste täitmise osas, et tegevuslikust ja finantsaspektist ei tohi mis tahes uus RKP-le pandud ülesanne mõjutada RKP suutlikkust täita EKPSiga seotud ülesandeid. Finantssõltumatus, mis on asutamislepingu artiklis 130 osutatud keskpangasõltumatuse põhimõtte osa, eeldab, et RKP-l peab olema piisavalt vahendeid, et täita nii EKPSiga või eurosüsteemiga seotud ülesandeid kui ka riigisiseseid ülesandeid, näiteks finantseerida oma haldust ja tegevust. Finantssõltumatuse hindamisel tuleks lähtuda sellest, kas kolmandad isikud saavad lisaks keskpanga ülesannetele mõjutada otseselt või kaudselt ka keskpanga suutlikkust teostada oma volitusi nii toimimise (personal) kui ka rahalisest seisukohast (piisavad vahendid)[20].

6.2 Samuti on oluline tagada keskpangarahastamise keelu järgimine kooskõlas asutamislepingu artikliga 123. See keeld on kujundatud sisuliselt selleks, et keskpangad ei annaks avalikule sektorile arvelduskrediiti ega mingit muud liiki krediidivõimalust. Riigi seadustega ei tohiks nõuda, et RKP finantseeriks valitsuse ülesannete täitmist, ilma sätestamata, et valitsus RKP-le nende ülesannete täitmise hüvitab. EKP märgib, et seaduseelnõu ei sätesta sellist hüvitamist ja seda tuleks käsitleda juhul, kui riigi seadusandja otsustab selles küsimuses seaduseelnõu samaks jätta.

7. SDRide omandiõigus

SDRid on rahvusvaheline reservvara, mille IMF on loonud olemasolevate reservide täienduseks ja mis kujutab endast õigus vabalt osta valuutat SDRide vastu. IMFi tehinguid käsitlevad riigi seadused ja korraldused peavad vastama ELi õigusele, eelkõige rahastamiskeelule[21]. Määruse (EÜ) nr 3603/93 artikli 7 kohaselt ei loeta IMFist tulenevate avaliku sektori kohustuste rahastamist riikide keskpankade

19 Vt rakendusnõuete lk 41: „Riigisisesed menetlused on oluliseks osaks iga prognoosides osaleva poole demokraatliku vastutuse, läbipaistvuse ja ülesannete määratlemise ja igaaastase eelarvemenetluse etappide järgimise edendamises. Nendes tuleks määratleda konkreetsed etapid, mille põhjal prognoos koostatakse ja/või heaks kiidetakse, ja koostööpõhimõtted asjaomaste institutsionaalsete osapoolte vahel.”

20 Vt EKP lähenemisaruanne 2012, lk 26.

21 Keskpankade laenukeeld on sätestatud aluslepingu artikli 123 lõikes 1 ja seda on korratud EKPSi põhikirja artiklis 21.1, mille kohaselt on keelatud EKP või RKPde arvelduslaenud või mingit muud tüüpi laenuvõimalused liidu institutsioonidele, organitele või asutustele, liikmesriikide keskvalitsustele, regionaalsetele, kohalikele või muudele avaliku võimu organitele, teistele avalik- õiguslikele isikutele või riigi osalusega äriühingutele; samuti on keelatud EKP-l või liikmesriikide keskpankadel osta nendelt avaliku sektori üksustelt otse võlainstrumente. Rahastamiskeelu täpne ulatus on sätestatud ja täpsustatud nõukogu 13. detsembri 1993. aasta määruses (EÜ) nr 3603/93 asutamislepingu artiklis 104 ja artikli 104b lõikes 1 osutatud keeldude kohaldamiseks vajalike määratluste täpsustamise kohta (EÜT L 332, 31.12.1993, lk 1).

poolt laenuvõimaluseks asutamislepingu artikli 123 tähenduses. Kui liikme kvoodimakse tehakse keskpanga vahenditest määruse (EÜ) nr 3603/93 artikli 7 alusel, saavad asjaomased SDRid keskpanga poolt hoitavate ja hallatavate välisvaluutareservide osaks ning on seetõttu ka keskpanga bilansis. Tavaliselt kirjendab keskpank SDRid pikaajalise kohustusena.

8. Viited Euroopa Liidus kasutatavale Euroopa rahvamajanduse ja regionaalse arvepidamise süsteemile

Seaduseelnõu viited nõukogu määrusele (EÜ) nr 2223/96[22] tuleks asendada viidetega Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 549/2013[23].

Käesolev arvamus avaldatakse EKP veebilehel.

Frankfurt Maini ääres, 18. detsember 2013

[alla kirjutanud]

EKP president

Mario DRAGHI

22 Nõukogu määrus (EÜ) nr 2223/96 ühenduses kasutatava Euroopa riikliku ja regionaalse arvepidamise süsteemi kohta; EÜT L 310, 30.11.1996, lk 1).

23 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. mai 2013. aasta määrus (EL) nr 549/2013 Euroopa Liidus kasutatava Euroopa rahvamajanduse ja regionaalse arvepidamise süsteemi kohta (ELT L 174, 26.6.2013, lk 1).